

:: KOTIČEK GOSPODA :: DOROPOLJSKEGA

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Po „Zvončku“ sem zvedela, da ste prav velik prijatelj mladini, zato Vam hočem pisati nekoliko vrstic.

Naznanjam Vam, da smo sedaj dobili šolska naznanila. Moje je bilo precej dobro in je razveselilo moje starše. V kratkem mislim, da mi tudi moja mama naroči „Zvonček“, ker najdem v Vašem listu mnogo koristnega in zabavnega. Prosim, sprejmite tudi moj dopis v svoj kotiček.

Z velespoštovanjem Vam vdana

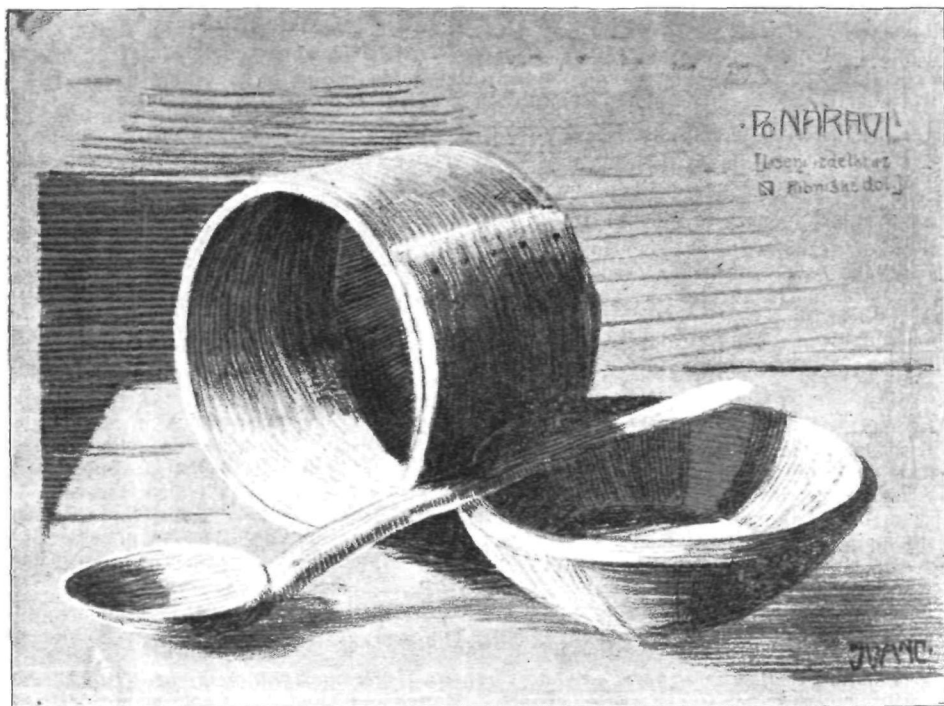
Anica Hodnikova,
učenka V. razreda I. oddelka v Žalcu.

Odgovor:

Ljuba Anica!

Ker si dobila dobro šolsko naznanilo, je sedaj najlepša prilika, da poprosiš svojo mamo, naj ti naroči „Zvonček“.

Kotičkove risbe.

Ivan: Ribniška suha roba.

Kotičkove risbe.

J Veronik: Mihec smodčico kadi!

J. Veronik: Mihec kislo se drži!

Ljubi g. Doropoljski!

Ne zamerite, da se tudi medve upava Vas nadlegovati. Jako radi čitava „Zvonček“, posebno Vaš kotiček. Uči nas gospod Strmecki, ki nam daje vsako soboto knjige, med katerimi so tudi „Zvončki“. Obe sva stari po dvanajst let. Šolo obiskujeva III. raz. II. odd. v Ksaveriju. V šoli se učimo: računstva, čitanja, nemščine itd. Najbolj naju veseli računstvo in nemščina. Nemški jezik se zdi nama tako lep kakor naša preljuba slovenska govorica. Za danes je dosti, pa še drugikrat.

Na zdar!

Francka Štuler in Micika Cajner,
učenki v Ksaveriju na Štajerskem.

Odgovor:

Ljubi Francka in Micika!

Kolikor jezikov človek zna, toliko mož velja — tako govori pametna beseda. Vendar pa je resnica, da je od vseh jezikov najlepša domača slovenska govorica, zato moramo njo najbolj ljubiti in najbolj gojiti. Tako delata tudi vedve, in prav je tako!

*

Čestiti g. Doropoljski!

Usojam se tudi jaz pisati par novic iz našega kraja. V šolo hodim v Vel. Trn, in sicer v IV. razred. Izpričevalo, ki sem ga zadnjič prejel, ni bilo slabo.

Kakor po drugod, tako imamo tudi pri nas družbo „abstinent“, ki jo je ustanovil gospod nadučitelj. Jaz in veliko drugih smo se vpisali v I. stopnjo, kar nam dela veliko veselje.

Tudi ne smem izpustiti, da bomo šolarji dobili zastavo sv. Alojzija, če bomo pridni.

Z velikim veseljem čitamo Vaš „Zvonček“ ob prostih urah, ki je na razpolago v šolski sobi.

Mislím, da ne bo odveč, če še povem, da bomo na koncu šolskega leta igrali igro

„Sirota“. Tudi jaz bom igral, in sicer bom za Milana.

Tu Vam tudi pošiljam pesem, ki sem jo zložil za Veliko noč. Glasi se:

Zdaj strta si hudoba,
ob moč je tvoja zloba;
moj Jezus je premagal smrt,
presadil me v nebeški vrt.
Duša mi raja, srce žgoli,
Tebe, Zveličar, sedaj slavi.

Sedaj pa končam in Vas jaz in moj prijatelj Matija Pirc srčno pozdravlja

Vam vdani

Ivan Lekše,

učenec IV. razreda v Vel. Trnu nad Krškím.

Odgovor:

Ljubi Ivan!

Veseli me, da se je tudi med šolsko mladino začelo širiti protialkoholno gibanje. Dani obljubi ostanite zvesti, kar bo vsakemu posamezniku in narodu v korist!

*

Čestiti gospod Doropoljski!

Ker sem slišala, da radi prebirate otroška pisemca, Vam želim tudi jaz kaj pisati. Toda ker Vam pišem prvič, ne vem sama, kaj bi Vam napisala. Upam pa, da mi ne boste zamerili. Jaz kaj rada berem „Zvonček“. Prav rada bi videla, da bi tudi meni napisali v svoj kotiček kako besedo v odgovor. „Zvonček“ namreč dobivam od gospodične učiteljice 3. razreda. Prihodnjič Vam hočem kaj več napisati.

Iskreno Vas pozdravlja

Finica Palečkova v Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Finica!

Ustrezam Tvoji želji pa Ti pošiljam te vrstice v odgovor, ki Ti naj služijo v dokaz, da sem Tvoje pismo prejel in da sem vesel, ker si se tudi Ti pridružila kotičkovim sotrudnicam.